

SKLEP SODIŠČA PRVE STOPNJE (drugi senat)

z dne 28. novembra 2005*

V združenih zadevah T-236/04 in T-241/04,

European Environmental Bureau (EEB), s sedežem v Bruslju (Belgija),

Stichting Natuur en Milieu, s sedežem v Utrechtu (Nizozemska),

ki ju zastopata P. van den Biesen in B. Arentz, odvetnika,

tožeči stranki,

ob intervenciji

Francoske republike, ki jo zastopata J.-L. Florent in G. de Bergues, zastopnika,
z naslovom za vročanje v Luxembourg,

proti

Komisiji Evropskih skupnosti, ki jo zastopa B. Doherty, zastopnik, z naslovom
za vročanje v Luxembourg,

tožena stranka,

* Jezik postopka: angleščina.

ob intervenciji

Syngenta Crop Protection AG, s sedežem v Baslu (Švica), ki jo zastopata
D. Abrahams, barrister, in C. Simpson, solicitor,

intervenientka,

katerega predmet je, v zadevi T-236/04, predlog za delno razglasitev ničnosti
Odločbe Komisije 2004/248/ES z dne 10. marca 2004 o ne vključitvi atrazina v
prilogo I k Direktivi Sveta 91/414/EGS in o odvzemu dovoljenj za fitofarmacevtska
sredstva, ki vsebujejo to aktivno snov (UL L 78, str. 53), in, v zadevi T-241/04,
predlog za delno razglasitev ničnosti Odločbe Komisije 2004/247/ES z dne 10. marca
2004 o ne vključitvi simazina v prilogo I k Direktivi Sveta 91/414/EGS in o odvzemu
dovoljenj za fitofarmacevtska sredstva, ki vsebujejo to aktivno snov (UL L 78,
str. 50),

SODIŠČE PRVE STOPNJE
EVROPSKIH SKUPNOSTI (drugi senat),

v sestavi J. Pirrung, predsednik, A. W. H. Meij, sodnik, in I. Pelikánová, sodnica,

sodni tajnik: E. Coulon,

sprejema naslednji

Sklep

Pravni okvir

Direktiva 91/414/EGS

- 1 V členu 4 Direktive Sveta 91/414/EGS z dne 15. julija 1991 o dajanju fitofarmaceutskih sredstev v promet (UL L 230, str. 1) so določeni pogoji in postopek skupne zakonodaje, ki se uporabljajo za izdajo, pregled in preklic registracij za fitofarmaceutska sredstva, ki jih dajejo v promet države članice. V zvezi s tem je v členu 4(1)(a) Direktive 91/414 natančno navedeno, da se lahko registrirajo le fitofarmaceutska sredstva, katerih aktivne snovi so uvrščene v prilogo I k Direktivi 91/414.

- 2 Pogoji, potrebni za uvrstitev aktivnih snovi v prilogo I k Direktivi 91/414, so natančno določeni v členu 5 Direktive 91/414. Ta uvrstitev je mogoča le, če se ob upoštevanju trenutnega znanstvenega in tehničnega znanja lahko pričakuje, da fitofarmaceutska sredstva, ki vsebujejo to aktivno snov, izpolnjujejo določene pogoje in da njihov vpliv na zdravje ljudi, živali in okolje ni škodljiv.

- 3 V členu 8(2) Direktive 91/414 je določeno, da lahko države članice z odstopanjem od določb iz člena 4 Direktive 91/414 za prehodno obdobje registrirajo za dajanje v promet na svojem ozemlju fitofarmacevtska sredstva, ki vsebujejo aktivne snovi, ki niso uvrščene v prilogo I, in so že bila v prometu dve leti po dnevu notifikacije te direktive, to je 26. julija 1993.

- 4 Aktivne snovi, ki jih vsebujejo sredstva, pri katerih je mogoče odstopanje iz člena 8(2) Direktive 91/414, so predmet postopnega pregleda v okviru delovnega programa Komisije.

Uredba št. 3600/92/EGS

- 5 V členu 5 Uredbe Komisije (EGS) št. 3600/92 z dne 11. decembra 1992 o podrobnih pravilih za izvajanje prve faze delovnega programa Komisije iz člena 8(2) Direktive 91/414 (UL L 366, str. 10) je določeno, da Komisija sestavi seznam aktivnih snovi, ki jih je treba preučiti, in imenuje državo članico poročevalko za ocenjevanje vsake aktivne snovi.

- 6 Iz členov 6 in 7 Uredbe št. 3600/92 izhaja, da mora država članica, ki je bila imenovana za poročevalko, oceniti zadevno aktivno snov in Komisiji poslati poročilo z oceno dokumentacije, ki vključuje priporočilo, naj se aktivna snov vključi v prilogo I k Direktivi 91/414 ali naj se sprejmejo drugi ukrepi, na primer to, da se aktivno snov vzame iz prometa.

- 7 Komisija nato dokumentacijo in poročilo predloži v pregled Stalnemu odboru za prehranjevalno verigo in zdravje živali, ki je bil ustanovljen s členom 58 Uredbe (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtev živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane (UL L 31, str. 1).

- 8 V členu 7(3a) Uredbe št. 3600/92, ki je bil dodan z Uredbo Komisije (ES) št. 1199/97 z dne 27. junija 1997 o spremembi Uredbe št. 3600/92 (UL L 170, str. 19), je določeno, da Komisija Stalnemu odboru za prehranjevalno verigo in zdravje živali predloži osnutek besedila, ki je lahko v različnih oblikah. Če je priporočeno, naj se aktivna snov vključi v prilogo I k Direktivi 91/414, gre za osnutek direktive. Če je namen osnutka sprejetje negativnih ukrepov proti aktivni snovi, vključno s preklicem registracij za fitofarmacevtska sredstva, ki vsebujejo to aktivno snov, lahko Komisija predlaga osnutek odločbe, naslovljen na države članice.

Direktiva 2004/35/ES

- 9 Uvodna izjava 25 Direktive 2004/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o okoljski odgovornosti v zvezi s preprečevanjem in sanacijo okoljske škode (UL L 143, str. 56) določa:

„Osebe, ki jih okoljska škoda negativno prizadene ali bi jih lahko negativno prizadela, morajo imeti pravico od pristojnega organa zahtevati, da ukrepa. Vendar pa je varstvo okolja razpršen interes, po katerem posamezniki ne ukrepajo vedno ali pa ne

morejo ukrepati. Nevladnim organizacijam, ki se zavzemajo za varstvo okolja, bi torej morali dati priložnost, da primerno prispevajo k učinkovitemu izvajanju te direktive.“

- 10 V skladu z uvodno izjavo 26 Direktive 2004/35 „bi morala imeti zadevna pravna ali fizična oseba dostop do postopkov preverjanja odločitev pristojnega organa, njegovih ravnanj ali opustitev ravnanja“.
- 11 V členu 11(1) Direktive 2004/35 je določeno, da „[d]ržave članice imenujejo pristojni organ (pristojne organe) za opravljanje nalog, predvidenih v tej direktivi“.
- 12 Člen 12(1) Direktive 2004/35 določa:

„Fizične ali pravne osebe, ki:

- (a) so prizadete ali bi verjetno bile prizadete zaradi okoljske škode; ali
- (b) imajo dovolj velik interes pri odločanju o okoljskih vprašanjih v zvezi s škodo; ali
- (c) prijavijo, da je bila kršena kaka njihova pravica, če to kot prvi pogoj zahteva pravo o upravnem postopku države članice,

imajo pravico, da pristojnemu organu predložijo vse pripombe v zvezi s primeri okoljske škode ali neposredne nevarnosti take škode, za katere vedo, in pravico, da od pristojnega organa zahtevajo ukrepanje na podlagi te direktive.

Države članice določijo, kaj predstavlja ‚dovolj velik interes‘ in ‚kršitev pravice‘.

Za namen pododstavka b) se šteje, da zadošča interes kake nevladne organizacije, ki se zavzema za varstvo okolja in ki izpolnjuje zahteve nacionalne zakonodaje. Šteje se tudi, da take organizacije uživajo pravice, ki so lahko prizadete zaradi pododstavka c).“

Dejansko stanje

- ¹³ V vsaki od obravnavanih zadev sta dve tožeči stranki. Prva je European Environmental Bureau (EEB), združenje belgijskega prava, katerega statutarni namen je zlasti spodbujati varstvo in ohranjanje okolja v okviru držav Evropske unije. EEB naj bi sodeloval pri različnih posvetovalnih organih Komisije, zlasti pri stalni skupini „Zdravje rastlin“ in pri posvetovalnem odboru „Kmetijstvo in okolje“. Bil naj bi tudi član European Habitats Forum in naj bi iz tega naslova užival status akterja in opazovalca v okviru Direktive Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (UL L 206, str. 7).

- 14 Druga tožeča stranka, Stichting Natuur en Milieu (v nadaljevanju: Natuur en Milieu), je ustanova nizozemskega prava, katere cilj je v skladu z njenim statutom zlasti „dati glas stvarjem, ki ga nimajo“ in ponuditi živo naravo ter zdravo okolje sedanjim in prihodnjim generacijam. Ta ustanova je članica EEB.
- 15 Leta 1996 je več podjetij pri Komisiji izrazilo željo, da bi se atrazin in simazin vključila v prilogo I k Direktivi 91/414.
- 16 Atrazin in simazin sta navedena v točkah 61 in 62 priloge I k Uredbi št. 3600/92, ki določa seznam snovi, ki spadajo v prvo fazo delovnega programa Komisije iz člena 8(2) Direktive 91/414.
- 17 Uredba Komisije (ES) št. 933/94 z dne 27. aprila 1994 o določitvi aktivnih snovi fitofarmaceutskih sredstev in imenovanju države članice poročevalke za izvajanje Uredbe št. 3600/92 (UL L 107, str. 8) je imenovala Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irsko za državo članico poročevalko za atrazin in simazin.
- 18 Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irsko je v skladu z določbami člena 7(1)(c) Uredbe št. 3600/92 Komisiji predložilo svoja poročila o oceni. Ta poročila, ki so bila za atrazin predložena 11. novembra 1996 in za simazin 20. decembra 1996, so v okviru Stalnega odbora za prehranjevalno verigo in zdravje živali preučile države članice in Komisija.

Izpodbijani odločbi

- 19 Komisija je 10. marca 2004 sprejela Odločbo 2004/248/ES o ne vključitvi atrazina v prilogo I k Direktivi 91/414 in o odvzemu dovoljenj za fitofarmacevtska sredstva, ki vsebujejo to aktivno snov (UL L 78, str. 53, v nadaljevanju: odločba o atrazinu).
- 20 Istega dne je sprejela tudi Odločbo 2004/247/ES o ne vključitvi simazina v prilogo I k Direktivi 91/414 in o odvzemu dovoljenj za fitofarmacevtska sredstva, ki vsebujejo to aktivno snov (UL L 78, str. 50, v nadaljevanju: odločba o simazinu).
- 21 Iz člena 1 odločb o atrazinu in simazinu izhaja, da nobena od teh dveh aktivnih snovi ni vključena v prilogo I k Direktivi 91/414.
- 22 V členu 2(1) in (2) odločb o atrazinu in simazinu je določeno, da države članice zagotovijo, da se dovoljenja za fitofarmacevtska sredstva, ki vsebujejo atrazin ali simazin, odvzamejo najpozneje 10. septembra 2004 in da se po 16. marcu 2004 za fitofarmacevtska sredstva, ki vsebujejo atrazin ali simazin, ne izda ali podaljša nobeno dovoljenje na podlagi odstopanja, predvidenega v členu 8(2) Direktive 91/414.
- 23 V skladu s členom 2(3) odločb o atrazinu in simazinu države članice zagotovijo, da v zvezi z rabami, navedenimi v stolpcu B v prilogi k tema določbama, lahko država

članica iz stolpca A v tej prilogi ohrani veljavnost dovoljenj za fitofarmacevtska sredstva, ki vsebujejo atrazin ali simazin, do 30. junija 2007, pod pogojem, da:

- a) zagotovi, da so taka fitofarmacevtska sredstva, ki ostanejo na trgu, na novo označena, tako da ustrezajo pogojem za omejeno rabo;

- b) sprejme vse primerne ukrepe za blažitev mogočega tveganja, da zagotovi varovanje zdravja ljudi in živali ter okolja;

- c) zlasti z akcijskimi načrti zagotovi, da se aktivno iščejo nadomestni proizvodi ali metode za take rabe.

24 Zadevna država članica mora v skladu s to določbo najpozneje 31. decembra 2004 obvestiti Komisijo o uporabi tega odstavka, zlasti o ukrepih, sprejetih na podlagi točk od a) do c), ter vsako leto predložiti oceno količin atrazina ali simazina, uporabljenih za nujno rabo na podlagi tega člena.

25 V prilogi k odločbi o atrazinu in prilogi k odločbi o simazinu so navedene države članice in rabe iz člena 2(3) vsake od odločb.

- 26 V členu 3(b) odločb o atrazinu in simazinu je določeno, da mora biti vsakršno morebitno podaljšanje roka, ki ga odobri država članica v skladu s členom 4(6) Direktive 91/414, čim krajše in da za uporabe, za katere je treba odvzeti dovoljenje 30. junija 2007, poteče najpozneje 31. decembra 2007.
- 27 Iz člena 4 odločb o atrazinu in simazinu izhaja, da sta odločbi naslovljeni na države članice.

Postopek

- 28 Tožeči stranki sta 9. junija 2004 v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje vložili ti tožbi.
- 29 Tožena stranka je z ločenima vlogama, vloženima v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 1. oktobra 2004, v obeh zadevah podala ugovor nedopustnosti na podlagi člena 114 Poslovnika Sodišča prve stopnje. Tožeči stranki sta 24. decembra 2004 predložili svoja stališča o teh ugovorih.
- 30 Syngenta Crop Protection AG (v nadaljevanju: Syngenta) je 7. oktobra 2004 v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje vložila predlog za intervencijo v podporo Komisiji. S sklepoma z dne 13. decembra 2004 je predsednik drugega senata Sodišča prve stopnje dovolil to intervencijo. S pismoma z dne 7. januarja 2005 je Syngenta v obeh zadevah navedla, da ne bo predložila intervencijske vloge v podporo predlogom Komisije, če bo njihov namen zavreči tožbo kot nedopustno, da pa si pridržuje pravico do predložitve vloge, če bi se postopek moral nadaljevati glede temelja.

- 31 Francoska republika je 11. oktobra 2004 v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje vložila predlog za intervencijo v podporo tožečima strankama. S sklepoma z dne 13. decembra 2004 je predsednik drugega senata Sodišča prve stopnje dovolil to intervencijo. V pismu z dne 25. januarja 2005 je Francoska republika navedla, da po ugovorih nedopustnosti, ki ju je podala Komisija, ne bo predložila intervencijskih vlog v zvezi z dopustnostjo obeh tožb, da pa si pridržuje pravico do predložitve vlog, če bi moralo Sodišče prve stopnje odločiti, da v obravnavanih zadevah pridrži ugovora nedopustnosti za končno odločbo.

Predlogi strank

V zadevi T-236/04

- 32 Tožeči stranki Sodišču prve stopnje predlagata, naj:
- za nična razglasi člen 2(3) in člen 3(b) odločbe o atrazinu;
 - Komisiji naloži plačilo stroškov.
- 33 Komisija Sodišču prve stopnje predlaga, naj:
- tožbo zavrže kot nedopustno;
 - tožečima strankama naloži plačilo stroškov.

V zadevi T-241/04

- 34 Tožeči stranki Sodišču prve stopnje predlagata, naj:
- za nična razglasi člen 2(3) in člen 3(b) odločbe o simazinu;
 - Komisiji naloži plačilo stroškov.
- 35 Komisija Sodišču prve stopnje predlaga, naj:
- tožbo zavrže kot nedopustno;
 - tožečima strankama naloži plačilo stroškov.

Pravno stanje

- 36 Ob upoštevanju povezanosti teh zadev in potem ko so bile stranke zaslišane, se je Sodišču prve stopnje zdelo primerno, da zaradi nadaljevanja postopka na podlagi člena 50 Poslovnika združi ti zadevi.

37 V skladu s členom 114(1) Poslovnika lahko Sodišče prve stopnje na zahtevo ene od strank odloča o nedopustnosti, ne da bi začelo vsebinsko obravnavo. V skladu z odstavkom 3 istega člena je nadaljevanje postopka ustno, razen če Sodišče prve stopnje ne odloči drugače. V zadevah T-236/04 in T-241/04 Sodišče prve stopnje meni, da ima dovolj informacij iz dokumentov spisa in da ni treba začeti ustnega postopka.

Trditve strank

38 Komisija trdi, da niti odločba o atrazinu niti odločba o simazinu neposredno in posamično ne zadevata tožečih strank, saj nista naslovljeni nanju.

39 V zvezi z vprašanjem, ali odločbi tožeči stranki zadevata posamično, Komisija navaja, da v skladu s sodno prakso regulativni akt lahko posamično zadeva fizično ali pravno osebo le, če nanjo vpliva zaradi nekaterih lastnosti, ki so značilne le zanjo, ali zaradi dejanskega položaja, ki jo razlikuje od vseh drugih oseb in jo zato individualizira enako, kot če bi bila naslovnik akta (glej sodbo Sodišča z dne 1. aprila 2004 v zadevi Komisija proti Jégo-Quéré, C-263/02 P, Recueil, str. I-3425, točka 45 in navedena sodna praksa). V tem primeru naj ne bi šlo za to, saj odločbi o atrazinu in simazinu naj ne bi imeli nobenega posebnega vpliva na tožeči stranki.

40 Tožeči stranki trdita, da ju odločbi o atrazinu in simazinu zadevata neposredno in posamično.

- 41 Kar zadeva pogoj v zvezi s posamično prizadetostjo, prvič, trdita, da ju odločbi o atrazinu in simazinu posebej zadevata. Ti odločbi naj bi bili odločbi v smislu člena 249 ES in naj bi ob kršenju prava Skupnosti pripeljali do „nazadovanja“ glede varstva interesov, ki jih zagovarjata.
- 42 Drugič, navajata, da iz uvodnih izjav 25 in 26 ter iz člena 12(1) Direktive 2004/35 izhaja, da izpolnjujeta pogoje iz člena 230, četrti odstavek, ES. Glede tega trdita, da iz člena 12(1) Direktive 2004/35 izhaja, da je interes vsake nevladne organizacije, ki se zavzema za varstvo okolja in ki izpolnjuje morebitne pogoje, ki jih zahteva nacionalna zakonodaja, zadosten, da ima ta organizacija pravico, da na eni strani pristojnemu organu predloži vse pripombe v zvezi s primeri okoljske škode ali nevarnosti take škode in da na drugi strani od pristojnega organa zahteva ukrepanje na podlagi te direktive.
- 43 Poleg tega naj bi Komisija priznala, da atrazin in simazin lahko povzročita okoljsko škodo in na tej podlagi naj bi ta institucija odločila, da teh dveh snovi ne vključi v priložo I k Direktivi 91/414. V teh okoliščinah naj bi člen 12 Direktive 2004/35, katerega področje uporabe naj ne bi bilo omejeno na situacije iz te direktive, pokrival dejanja, ki sta jih v teh zadevah storili tožeči stranki. Posledično bi se za tožeči stranki moralo šteti, da izpolnjujeta pogoje iz člena 230, četrti odstavek, ES.
- 44 Tretjič, tožeči stranki poudarjata, da je pristop iz Direktive 2004/35 koherenten z veljavno sodno prakso v več državah članicah, tudi na Nizozemskem, na podlagi katere imajo združenja možnost, da pred nacionalnimi sodišči sprožijo civilne postopke zaradi dejstva, da so neposredno in posamično prizadeta z vidika njihovega

statusa, konkretnega položaja in njihove dejanske dejavnosti, kamor spada učinkovito varstvo zadevnih interesov. Natančneje, v nizozemskem pravnem redu naj bi se za Natuur en Milieu štelo, da jo neposredno in posamično zadevajo kršitve pravnih pravil, ki ščitijo interese okolja in prostoživečih živalskih vrst.

- 45 Četrtrič, trdita, da sta posamično prizadeti zaradi dejstva, da svojo dejavnost izvajata na področju varstva okolja in ohranjanja narave, tudi prostoživečih živalskih vrst, v okviru Direktive 92/43, in da iz tega naslova EEB uživa poseben status svetovalca pri Komisiji in drugih evropskih institucijah. Poleg tega naj bi se Natuur en Milieu priznal podoben status pri nizozemskih organih.
- 46 Petič, tožeči stranki trdita, da dopustnost njune tožbe narekuje nujnost, da se jima zagotovi učinkovito sodno varstvo. Glede tega navajata, da bi razglasitev ničnosti odločb o atrazinu in simazinu preprečila sprožitev številnih kompleksnih, dolgih in dragih postopkov za dovoljenje v različnih državah članicah. Po njunem mnenju bi morali, če bi se morali obrniti na nacionalna sodišča, ugotoviti dovoljenja v zvezi z atrazinom in simazinom v vseh državah članicah, preučiti pravni sistem držav, v katerih bi zaprosile za dovoljenje za dajanje v promet, in sprožiti postopke pred pristojnimi nacionalnimi sodišči. Poleg tega trdita, da tu ne gre le za vprašanje najmanjšega navora, saj je skoraj nemogoče, da nacionalno sodišče odloči o veljavnosti odločb o atrazinu in simazinu. Iz navedenega naj bi izhajalo, da sta z vidika učinkovitosti pravnih sredstev, ki so na voljo tožečim strankam, v skladu s členoma 6 in 13 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (v nadaljevanju: EKČP), ki za Sodišče prve stopnje veljata na podlagi člena 6(2) EU, tožeči stranki upravičeni do vložitve te tožbe pred Sodiščem prve stopnje.

- 47 Šestič, tožeči stranki trdita, da se mora dopustnost njunih tožb priznati na podlagi načela enakopravnosti orožij. Glede tega najprej trdita, da načelo enakopravnosti orožij, ki je določeno v členih 6, 13 in 14 EKČP, zahteva, da morajo imeti stranke, na katere ima akt, ki ga je sprejela Komisija, nasprotne učinke, na voljo enake možnosti glede pravnih sredstev. Dejansko še trdita, da bi morala biti tožba proti odločbama o atrazinu in simazinu, ki jo vloži proizvajalec teh aktivnih snovi, kot je Syngenta, razglašena za dopustno na podlagi člena 230, četrti odstavek, ES. To naj bi izhajalo iz sklepa Sodišča prve stopnje z dne 24. januarja 2001 v zadevi Iberotam in drugi proti Komisiji (T-112/00 in T-122/00, Recueil, str. II-97, točka 79), v kateri naj bi Sodišče prve stopnje v bistvu presodilo, da ni izključeno, da lahko proizvajalci aktivne snovi vložijo tožbo pred Sodiščem prve stopnje na podlagi člena 230, četrti odstavek, ES, proti odločbi Komisije, ki se nanaša na zavrnitev prošnje o vključitvi aktivne snovi v priložo I k Direktivi 91/414.
- 48 Dodajata, da naj bi bila sodba Sodišča z dne 10. decembra 1969 v združenih zadevah Eridania in drugi proti Komisiji (10/68 in 18/68, Recueil, str. 459), na podlagi katere procesno upravičenje posameznikov ne more izhajati le iz dejstva, da so v konkurenčnem razmerju z naslovniki izpodbijanega akta, v tej zadevi neupoštevna, saj se navezuje na konkurenčna razmerja, za katera naj nikakor ne bi šlo v tem primeru.
- 49 Nazadnje tožeči stranki trdita, da je njuna tožba dopustna na podlagi obrazložitve predloga za uredbo Evropskega parlamenta in Sveta o uporabi določb Aarhuške konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah v institucijah in organih Evropske skupnosti (COM/2003/0622 konč., v nadaljevanju: predlog uredbe Aarhus). V tej obrazložitvi naj bi Komisija menila, da ni treba spreminjati člena 230 ES, da bi bilo priznано procesno upravičenje evropskih okoljskih organizacij, ki izpolnjujejo določena objektivna merila iz tega predloga. Tožeči stranki naj bi izpolnjevali ta merila, kar naj bi na podlagi trditve Komisije zadostovalo, da se jima prizna njuno procesno upravičenje do razglasitve ničnosti izpodbijanih odločb.

Presoja Sodišča prve stopnje

- 50 Na podlagi člena 230, četrti odstavek, ES „lahko fizične ali pravne osebe [...] sprožijo postopke zoper nanje naslovljene odločbe ali zoper odločbe, ki jih neposredno in posamično zadevajo, čeprav so v obliki uredbe ali odločbe naslovljene na drugo osebo“.
- 51 V tem primeru iz člena 4 odločbe o atrazinu in odločbe o simazinu izhaja, da sta ti odločbi naslovljeni le na države članice. Tožeči stranki morata torej dokazati predvsem, da ju ti odločbi posamično zadevata.
- 52 V zvezi s tem iz sodne prakse izhaja, da tožeče stranke, na katere akt, kot v tem primeru, ni naslovljen, lahko trdijo, da jih ta akt posamično zadeva le, če nanje vpliva zaradi določenih lastnosti, ki so značilne le zanje, ali zaradi dejanskega položaja, ki jih razlikuje od vseh drugih oseb in jih zato individualizira enako, kot če bi bile naslovnice akta (glej sodbo Sodišča z dne 25. julija 2002 v zadevi Unión de Pequeños Agricultores proti Svetu, C-50/00 P, Recueil, str. I-6677, točka 36 in navedena sodna praksa).
- 53 Treba je torej preveriti, ali v tem primeru odločbi o atrazinu in simazinu tožeči stranki zadevata zaradi določenih lastnosti, ki so značilne le zanju, ali zaradi dejanskega položaja, ki ju z vidika teh odločb razlikuje od vseh drugih oseb.
- 54 Da bi dokazali, da ju odločbi o atrazinu in simazinu posamično zadevata, tožeči stranki prvič navajata, da ti odločbi nanju posebej vplivata z obrazložitvijo, da bosta glede varstva okolja nazadovali.

- 55 V zvezi s tem je treba najprej poudariti, da tožeči stranki ne podajata nobenega jasnega elementa, na podlagi katerega bi bilo mogoče razumeti, kako odločbi o atrazinu in simazinu pomenita nazadovanje glede varstva okolja. Omejujeta se namreč na navedbo, da ima sprejetje odločb o atrazinu in simazinu ob kršenju prava Skupnosti glede tega očitno negativne učinke.
- 56 Tudi če dopustimo, da tožeči stranki trdita, čeprav implicitno, da zatrjevano nazadovanje izhaja iz dejstva, da lahko na podlagi izpodbijanih določb odločb o atrazinu in simazinu nekatere države članice za nekatere uporabe začasno ohranijo veljavnost dovoljenj za fitofarmaceutvska sredstva, ki vsebujejo atrazin ali simazin – aktivni snovi, ki po mnenju tožečih strank predstavljata nevarnost za okolje –, je treba poudariti, da te določbe tožeči stranki zadevajo kot objektivna subjekta, ki se ukvarjata z zaščito okolja, in to enako kot vse druge osebe v enakem položaju. Kot izhaja iz sodne prakse, ta edina lastnost ne zadostuje, da bi bilo mogoče dokazati, da izpodbijani akt tožeči stranki zadeva posamično (v tem smislu glej sodbo Sodišča z dne 2. aprila 1998 v zadevi Greenpeace in drugi proti Komisji, C-321/95 P, Recueil, str. I-1651, točka 28, in sklep Sodišča prve stopnje z dne 30. aprila 2003 v zadevi Villiger Söhne proti Svetu, T-154/02, Recueil, str. II-1921, točka 47 in navedena sodna praksa).
- 57 Drugič, tožeči stranki v bistvu navajata, da iz člena 12(1) Direktive 2004/35 izhaja, da imata kot nevladni organizaciji, ki se zavzemata za varstvo okolja in ki izpolnjujeta pogoje, ki jih zahteva nacionalna zakonodaja, pravico, da pristojnemu organu predložita pripombe in od tega pristojnega organa zahtevata ukrepanje na podlagi te direktive. Iz tega naj bi izhajalo, da sta procesno upravičeni do razglasitve ničnosti odločb o atrazinu in simazinu v smislu člena 230, četrty odstavek, ES.
- 58 V zvezi s tem je treba opozoriti, da lahko dejstvo, da oseba tako ali drugače poseže v postopek, na podlagi katerega bo sprejet akt Skupnosti, individualizira to osebo glede na zadevni akt le, če je veljavna zakonodaja Skupnosti za to osebo predvidela

določena procesna jamstva (glej sklep Sodišča prve stopnje z dne 29. aprila 2002 v zadevi Bactria proti Komisiji, T-339/00, Recueil, str. II-2287, točka 51 in navedena sodna praksa).

- 59 Vendar iz člena 11(1) Direktive 2004/35 izhaja, da je pristojni organ iz člena 12 te direktive organ, ki ga imenuje vsaka država članica. Zato tudi če priznamo, da tožeči stranki lahko trdita, da imata pravico do predložitve pripomb in do zahteve po sprejetju ukrepov, kot to določa člen 12 Direktive 2004/35, je treba ugotoviti, da se je na te proceduralne pravice mogoče sklicevati le v zvezi s „pristojnim organom“, ki na podlagi člena 11 Direktive 2004/35 ni institucija Skupnosti. Poleg tega v nasprotju s trditvami tožečih strank nič ne omogoča, da bi iz besedila ali iz sistematike te direktive lahko sklepali, da se ta nanaša tudi na ti tožbi.
- 60 Iz navedenega izhaja, da procesnih pravic, na katere se sklicujeta tožeči stranki, kar zadeva Komisijo, ni mogoče učinkovito navajati v okviru postopka sprejetja odločb o atrazinu in simazinu in da tako niso upoštevne pri določanju, ali odločbi o atrazinu in simazinu tožeči stranki posamično zadevata ali ne.
- 61 Tretjič, kar zadeva trditev, da pravo v nekaterih državah članicah omogoča, da okoljska združenja neposredno in posamično zadevajo akti, ki posegajo v interese, ki jih ta zagovarjajo, in trditev, da naj bi bil to primer Natuur en Milieu v nizozemskem pravu, je treba poudariti, da je procesno upravičenje, ki je v pravnem redu držav članic priznано tožečim strankam, neupoštevno pri presoji njihovega procesnega upravičenja do razglasitve ničnosti akta Skupnosti, in sicer v skladu s členom 230, četrti odstavek, ES (v tem smislu glej sklep Sodišča prve stopnje z dne 9. avgusta 1995 v zadevi Greenpeace in drugi proti Komisiji, T-585/93, Recueil, str. II-2205, točka 51).

- 62 Četrtrič, kar zadeva poseben status svetovalca, ki naj bi ga EEB in Natuur en Milieu uživala pri Komisiji ter drugih evropskih ali nacionalnih institucijah, zlasti na podlagi Direktive 92/43, je treba poudariti, da zakonodaja Skupnosti, ki velja za sprejetje odločb o atrazinu in simazinu, ne določa nobenega procesnega jamstva v korist tožečih strank in celo nobenega sodelovanja nacionalnih ali nadnacionalnih posvetovalnih organov Skupnosti, ustanovljenih v okviru Direktive 92/43, v katerih po njihovih trditvah sodelujeta tožeči stranki. Zato v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 56 zgoraj, domnevni status svetovalca, na katerega se sklicujeta tožeči stranki, ne omogoča, da bi se zanj lahko štelo, da ju odločbi o atrazinu in simazinu posamično zadevata.
- 63 Iz navedenega izhaja, da pravo Skupnosti ne predvideva skupinske tožbe pred sodiščem Skupnosti, kot to zagovarjata tožeči stranki v tem primeru.
- 64 Petič, tožeči stranki trdita, da učinkovito sodno varstvo, ki ga določata člena 6 in 13 EKČP, ki velja za institucije Skupnosti na podlagi člena 6(2) EU, zahteva, da se ti tožbi razglasita za dopustni z obrazložitvijo, da naj bi bili na eni strani postopki, vloženi pred nacionalnimi sodišči, dolgi, kompleksni in dragi, in da ta sodišča na drugi strani naj ne bi mogla odločiti o vprašanjih, ki se postavljajo v okviru teh tožb.
- 65 V zvezi s tem je Sodišče odločilo, da je pravica do učinkovitega sodnega varstva del splošnih pravnih načel, ki izhajajo iz ustavnih tradicij, skupnih državam članicam, in da je bila ta pravica dejansko določena s členoma 6 in 13 EKČP (zgoraj v točki 52 navedena sodba *Unión de Pequeños Agricultores* proti Svetu, točki 38 in 39).

- 66 V tej sodbi je Sodišče navedlo, da je bil na podlagi Pogodbe ES, in sicer njenih členov 230 ES in 241 ES na eni strani ter člena 234 ES na drugi strani, uveden celovit sistem pravnih sredstev in postopkov, namenjen zagotovitvi nadzora zakonitosti aktov institucij, ki ga je zaupala sodiščem Skupnosti. V tem sistemu imajo fizične ali pravne osebe, ki zaradi pogojev dopustnosti iz člena 230, četrty odstavek, ES ne morejo neposredno izpodbijati splošnih aktov Skupnosti, možnost zatrjevati neveljavnost teh aktov, odvisno od primera, bodisi posredno v skladu s členom 241 ES pred sodiščem Skupnosti bodisi pred nacionalnimi sodišči, ki sicer niso pristojna, da sama ugotovijo neveljavnost navedenih aktov, lahko pa v zvezi s tem Sodišču predložijo vprašanja za predhodno odločanje (zgoraj v točki 52 navedena sodba Unión de Pequeños Agricultores proti Svetu, točka 40).
- 67 Končno iz sodne prakse Sodišča izhaja, da dopustnost tožbe za razglasitev ničnosti pred sodiščem Skupnosti ne more biti odvisna od tega, ali obstaja pravno sredstvo pred nacionalnim sodiščem, ki omogoča preučitev veljavnosti akta, za katerega se zahteva razveljavitev (v tem smislu glej zgoraj v točki 52 navedeno sodbo Unión de Pequeños Agricultores proti Svetu, točka 46).
- 68 Iz navedenega izhaja, da v skladu s pravnim pristopom Sodišča trditev tožečih strank, ki se nanaša na odsotnost učinkovitega sodnega varstva, sama ne more utemeljiti dopustnosti njunih tožb.
- 69 Šestič, v zvezi s trditvijo, da bi morali biti na podlagi načela enakopravnosti orožij tožbi razglašeni za dopustni, je treba poudariti, da iz sodne prakse izhaja, da

preprosto dejstvo, da akt za tožečo stranko povzroča učinke, nasprotne učinkom, ki jih ta akt povzroča za osebo, ki ima procesno upravičenje za vložitev ničnostne tožbe zoper ta akt, ne zadostuje, da bi bilo tej tožeči stranki dodeljeno procesno upravičenje (v tem smislu glej zgoraj v točki 48 navedeno sodbo Eridania in drugi proti Komisiji, točka 7, in sodbo Sodišča z dne 23. maja 2000 v zadevi Comité d'entreprise de la société française de production in drugi proti Komisiji, C-106/98 P, Recueil, str. I-3659, točka 41). Tudi če v teh okoliščinah priznamo, da je Syngenta, kot trdita tožeči stranki, procesno upravičena do razglasitve ničnosti odločb o atrazinu in simazinu, na podlagi te edine okoliščine ni mogoče dokazati, da tožeči stranki izpolnjujeta zahtevo, da ju odločbi o atrazinu in simazinu posamično zadevata, niti oprostiti dokazovanja, da izpolnjujeta to zahtevo.

70 Nazadnje in sedmič, tožeči stranki navajata, da njuna procesna upravičenost do razglasitve ničnosti odločb o atrazinu in simazinu izhaja iz dejstva, da v obrazložitvi predloga uredbe Aarhus Komisija navaja, da so evropska okoljska združenja, ki izpolnjujejo določena objektivna merila, procesno upravičena v smislu člena 230, četrti odstavek, ES. V tem primeru naj bi tožeči stranki izpolnjevali navedena objektivna merila.

71 V zvezi s tem je treba poudariti, da načela, ki urejajo hierarhijo predpisov (glej zlasti sodbo Sodišča z dne 27. oktobra 1992 v zadevi Nemčija proti Komisiji, C-240/90, Recueil, str. I-5383, točka 42), nasprotujejo temu, da bi akt sekundarne zakonodaje dodelil procesno upravičenje posameznikom, ki ne izpolnjujejo zahtev iz člena 230, četrti odstavek, ES. Enako velja *a fortiori* za obrazložitev predloga akta sekundarne zakonodaje.

72 Zato morata kljub obrazložitvi, ki sta jo podali tožeči stranki, ti še vedno dokazati, da ju odločbi o atrazinu in simazinu neposredno in posamično zadevata. Poleg tega,

tudi če priznamo, da sta tožeči stranki kvalificirana subjekta v smislu predloga uredbe Aarhus, je treba ugotoviti, da nista predložili nobenega razloga, da bi zaradi te lastnosti lahko šteli, da ju odločbi o atrazinu in simazinu posamično zadevata.

- 73 Na podlagi navedenega je treba presoditi, da tožečih strank odločbi o atrazinu in simazinu ne zadevata posamično. Zato je treba tožbo zavreči kot nedopustno, ne da bi bilo treba preučiti, ali odločbi tožeči stranki zadevata neposredno.

Stroški

- 74 V skladu s členom 87(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Ker tožeči stranki nista uspeli v nobeni od zadev, se jima naloži plačilo stroškov v skladu s predlogi Komisije.

- 75 Države članice, ki so se kot intervenientke udeležile postopka, v skladu s členom 87(4), prvi pododstavek, Poslovnika nosijo svoje stroške. Zato Francoska republika nosi svoje stroške. V skladu s členom 87(4), tretji pododstavek, Poslovnika lahko Sodišče prve stopnje intervenientki naloži, da nosi svoje stroške. V tem primeru Syngenta, ki je intervenirala v podporo predlogom Komisije, nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (drugi senat)

sklenilo:

- 1. Zadevi T-236/04 in T-241/04 sta združeni.**
- 2. Tožbi v združenih zadevah T-236/04 in T-241/04 se zavržeta kot nedopustni.**
- 3. Tožeci stranki nosita poleg svojih stroškov tudi stroške, ki jih je priglasila Komisija v zadevah T-236/04 in T-241/04.**
- 4. Intervenientki nosita vsaka svoje stroške.**

V Luxembourggu, 28. novembra 2005

Sodni tajnik

E. Coulon

Predsednik

J. Pirrung